

Ἡ Κυριακή

τοῦ "Θεοφάνους ἑορτασίου"

Ἀθήναι

4

Δεκεμβρίου 1927

Διευθυντής

Κ. Ἀδάνατος

Ἔτος Α' — Ἀριθ. 52

Μοντέρνα κορίτσια

ου. Πιπτα-
ναι τὸν καλὸν
ἀγαθόν πρὸς
τὴν ἐκείνου
ἀρετήν καὶ τὴν

ἐξουσίαν αὐτοῦ...
καὶ οὕτως ἔτι
πολλὰ ἀναγγέ-
λει τοῖς μαθηταί-
σιν ὡς συνέβαινε
τοῖς ἀληθινοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ.

μαζδ

ΟΙ ΚΥΝΟΔΡΟΜΙΕΣ

Προσδοκώμεν, προσδοκώμεν αγαπητοί συμπολίται! Έν-
τες άλλων, κατά πάσαν πιθανότητα, θα έχουμε και κυνο-
δρομίας εις τας Αθήνας! Η σχετική τουλάχιστον αίτησις
προς παροχής άδειας έχει ήδη υποβληθή υπό ομάδος κεραι-
λαιούχων και αναμένεται ή απάντησις της κυβερνήσεως.
Και επειδή ή κυβερνήσις δεν έχει κανένα λόγον να μη χο-
ρηγήσῃ τὴν άδειαν, εμποροῦμεν να εἰμεθα ἀπὸ τώρα βέ-
βαιοι, ὅτι πολλὸ σὺντομα θ' ἀπολαύσωμεν καὶ κυνοδρομίας
εἰς τὰς Αθήνας.

Φυσικὰ οἱ ἀναγνώσται μας δὲν περιμένουν ἀπὸ ἡμῶς
να μάθουν τί εἶνε αἱ κυνοδρομίαι. Ἄν δὲν παρέστησαν εἰς
τὸ εἶδος αὐτὸ «κοῦρους», δίδει δὲν συνηθίζεται μέχρις
ἄρας, παρὰ μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν,
ἀσφαλὲς ὅμως θὰ ἤκουσαν κατὰ περί αὐτῶν ἴσως δὲ καὶ
θὰ ἐξάβασαν. Αἱ λεπτομερίαι ἐν τοῖσι τῶν κυνοδρομιῶν,
ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς των, οἱ ῥάτιοι τῶν σκυλιῶν ποῦ
χρησιμοποιοῦνται εἰς αὐτάς, τὰ κυνοδρομια καὶ ἄλλα τ' ἄλλα,
εἶνε ἄγνωστα εἰς τοὺς περισσότερους. Αἱ αὐτὸ, ἀπὸ μᾶ-
λιστα καὶ τὸ θέμα εἶνε ἐπικαίρον, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ
δωσωμεν τὰς κυριώτερας πληροφορίες τὰς σχετικὰς μετ' ἑ-
νὲς αὐτῶν κοῦρους, αἱ ὁποῖαι πολλὴ γλῆσσα, ἔχουν καθὲ
λόγον νὰ πιστεῶμεν, θὰ ἐπαιχθοῦν καὶ εἰς τὰς Αθήνας.

Καὶ ἐν πρώτοις τί σκυλιὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς κυ-
νοδρομίας;

Εἶνε φυσικὸν βέβαια, θὰ σκεφθῇ ὁ καθέας, νὰ χρησιμο-
ποιοῦνται, τὰ ταχύτερα σκυλιὰ, οἱ γνωστὲς
δηλαδή ἐκτὶνες ῥάτσες τῶν λαγωνικῶν
ἢ κατασκευῆ τοῦ σώματος τῶν ὁσίων,
ἢ ἐπιμήκης καὶ λοχή, καὶ τὸ ὑπερβαλλόν-
τον νευρικὸν τῶν σῶστων, τὰ προσάγει,
ἐκ φύσεως, διὰ τὸ τρέξιμο. Καὶ ὅμως
τὰ σκυλιὰ αὐτὰ εἶνε ἀκατάλληλα διὰ τὰς
κυνοδρομίας. Καὶ τοῦτο διὰ τὸν ἑξῆς
λόγον: πάρα πολλὰ ἐκδοσθέντα νὰ πε-
θαρηθῶν τελείως, καὶ φέροι ἀκνηρά, μὴ
σιερόντα ν' ἀναπτέξουν ὀλίγον των τὴν
ταχύτητα, παρὰ μόνον διακινεῖται ἀπὸ
τὸ σκοπεῖν ἐκεῖνο ἐνδοκτον ποῦ τὰ ὀ-
θεῖ εἰς τὸ νὰ φθάσουν τὸ θῆμα, τὸ ὁ-
ποῖον θεωροῦν πάντοτε ὡς λίαν, τὰ λα-
γωνικὰ δὲν εἰμποροῦν νὰ διατρέξουν, με-
τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν των ταχύτητα,
ὡραμίης ἐκ τῶν προτέρων ἐκτάσεως δι-
αστήμα, πέραν τοῦ ὁποῖον νὰ μὴν προ-
χωροῦν.

Ἐξίσου ἢ καὶ περισσότερον ἀνατύλ-
ληλα ἀπὸ τὰ λαγωνικὰ διὰ τὰς κυνοδρο-
μίας, ἐκρίθησαν καὶ τ' ἄλλα γνωστὰ εἶδη
τῶν σκυλιῶν, τὰ χρησιμοποιούμενα δι'
ὡρισμένους σκοποὺς: διὰ τὸ φύλαγμα τοῦ
οπαίου ἢ τοῦ ποιμνίου, διὰ τὴν ἀνακά-
λυσιν ἔργων ἐγκληματιῶν, διὰ τὴν ἀρε-
σιν ἀνθρώπων ποῦ χάνονται εἰς τὰ χιὸ σκεπῇ βουνά κτλ.
Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ, ἄλλωστε, λίγη καὶ νήτης ἀκμὴ τῆς φυ-
σικῆς των κατασκευῆς ἐκρίθησαν ὡς ἐντελὲς ἀκατάλληλα
διὰ τὰς κυνοδρομίας. Πῶς ἦτο δυνατόν λόγου χάριν νὰ
χρησιμοποιηθοῦν γὰρ κοῦρους σκυλιὰ κροτοπόδαρα ὅπως τὰ
«μιασσοὶ» καὶ τὰ «bulls», ἢ ποτὶ μεγάλα καὶ πολλὰ βαρεῖα,
ὅπως τὰ «εὐκόσκηλα» τὰ «Σαί-Μπρινάρ» τὰ «δαρικά»,
ἢ τέλος τὰ μικρὰ ἐκτὶνα τὰ ἐντελὲς κροκίδια, ποῦ περι-
φέρουν οἱ κυρίες μαζί των, τὰ «λινλοῦ» τὰ «caniches» κτλ.
Διὰ τὴς κοῦρους ἔρχεται νὰ ἐξερεθῇ μία ῥάτσα σκυλιῶν
δυνατὴν, μετὰ ἄλλην ἀντοχήν καὶ λιτοδαιμον, καὶ ὅχι χα-
λασμένων ἀπὸ χάδια καὶ γλυκά, ὅπως συμβαίνει μετὰ τὰ
συμμερὰ σκυλιὰ τῆς «πολυτελείας». Ἐρχεται ἐπὶ πλέον τὰ
σκυλιὰ αὐτὰ νὰ εἶνε πολλὴ ἔξωστα διὰ τὰ ἑνοῦν, χωρὶς τὴν
βοήθειαν τοῦ ἐνοκτον των, ὅτι ὁ κύριός των ἐπιδιώκει, καὶ
νὰ τὸν ἀγαποῦν εἰς βαθμὴν ὥστε νὰ ἀναπτέξουν ὅλως τὰς
δυνατοτήτας των διὰ τὰ τὸν εὐχαριστήσαν.

Τέτοια σκυλιὰ, ἐξερεθίσθησαν ἀπὸ τοὺς εἰδικούς: εἶνε,
κατόπιν πολλῶν ἀναζητήσεων καὶ πειραματισμῶν, τὰ θανιά-
σια καναδικὰ ἢ σκυλιὰ τῶν Ἑσκιμῶων, τὰ ὁποῖα χάρις εἰς
τὸ τραχὺ κλίμα διὰ τὸν καὶ τὴν τραχύτητα τῶν ἀνθρώ-
πων ποῦ τὰ χρησιμοποιοῦντε, ἔχουν τὴν μεγαλυτέραν δύνα-
τὴν ἀντοχῆς. Καὶ αὐτῶν βέβαια τὸ «ντορεσάρισμα» πηρου-
σίαζε ἀρκετὲς δυσκολίας, διότι φέροι ἀτίθασα δὲν ὑπακούουν
παρὰ μόνον εἰς τὸ μαστίγιον. Ἀλλ' αἱ δυσκολαὶ περιωρί-
ζοντο εἰς τὸ «ντορεσάρισμα» μόνον, τὸ ὁποῖον ἀργὰ ἢ γλῆ-
σσα ἐπιτυγχάνεται, μετὴν χρῆσιν τοῦ μαστιγίου πάντοτε,
(εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ «ντορεσάρισματος», τοῦλάχιστον), ἐξ οὗ
καὶ τὰ καναδικὰ αὐτὰ σκυλιὰ ἐκονομάσθησαν «χοῦπιτε»,
ἐξῆς παρελθούσα ἀπὸ τὸ «χοῦπι», μαστίγιον.

Τὰ σκυλιὰ αὐτὰ ἐπαλλήλων ἀπὸ πολλὸ μικρὰ εἰς τὴν
κυνοδρομικὴν ἑξάσκην, κατορθώνουν βαθμυδόν, εἰς ὁρι-
σμένον σὺνθημα, νὰ τρέχουν ἀπὸ ἑνα σημεῖον εἰς ἄλλον,
περισσότερον ὀλίγον ἀπομακρυνόμενον, ἀπ' ὅπου ὁ «dres-
seur» τὰ καλεῖ. Κατόπιν ἐξασκούνται, ἐπὶ τὴν ἀπειλὴν τι-
μωρῶν ὀλίγον βαρυντέων, νὰ διατρέχουν τὸ καθορισμένον
διάστημα, ἀνάμεσα εἰς τὰ σκυλιὰ ποῦ περιορίζουν τὴν

πίστα. Παράλληλως, μετὰ δόσεις βαθμιαίας ἀξαναμένως
γλυκυμύτων, χαδιῶν, κτετημύτων, καὶ ἄτερα, ἀπειλῶν μύ-
ρον κτετημύτων, ἐπιτυγχάνεται τὸ νὰ διατρέχουν ὀλίγον
γλυκυμύτων τὸ προσδιορισμένον διάστημα. Τέλος ἡ μεγα-
λυτέρα δυσκολία ἐγκτεῖται εἰς τὸ νὰ τὰ συνειθίσουν νὰ ὑπο-
βάλλονται εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, χωρὶς διακοπῆς καὶ
δαγκωματίας, δύο-δύο κατ' ἀρχῆς καὶ κατόπιν περισσότερα
συγχρότως, καὶ νὰ ἐννοήσουν ὅτι μόνον τὸ σκυλὶ ποῦ θὰ
φθάσῃ πρῶτον εἰς τὸ τέλος, θὰ δικαιωθῇ εἰς ἀμοιβήν.

Εἰς τὰ χέρια ἐνὸς καλοῦ «dresseur» τὰ «χοῦπιτε» κα-
τορθώνουν, ἀπὸ τῆς ηλικίας τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν,
νὰ διατρέχουν, ἐπὶ τὰς ἀνωτέρων συνθήκας καὶ χωρὶς λήθης
τὰ μεγαλυτέρα διαστήματα. Κατόπιν τοῦτον δὲν ὑπολείπεται,
παρὰ ν' ἀναπτυχθῇ εἰς αὐτὰ, διὰ καταλλήλου ἀσκήσεως, ἡ
ἐκάντης διὰ ταχὺ τρέξιμο.

Ἀπὸ καὶ καὶ πέρα τὰ καναδικὰ γίνονται θανιάσια σκυ-
λιὰ κυνοδρομιῶν, ὁ ἑξῆς τῶν ὁποίων ἐποικνεῖται εὐκολό-
τατα, χωρὶς τὰ ἐπαρξὴν ἀνάγκη τῆς ἐκτῆς. Τὸ περίεργον ὅμως
εἶνε, διὰ ποτὶ δὲν ἐκτενοῦν ποτὶ ἡ ἀντηχήσῃ ἡ πιστολιὰ τῆς ἐκ-
κνήσεως τοῦ «starter» (ἐκεῖνον ποῦ δίδει τὸ σὺνθημα τῆς
ἐκκνήσεως). Γὰρ νὰ προληφθοῦν τὰ λάθη καὶ αἱ ἀναξίαι
εἰς τὴν ἐκκνήσιν, οἱ ἀμυδριοὶ ἐπαλλήλοι, εἶνε πάντοτε ὑπο-
χρεωμένοι νὰ κροτοῦν τὰ σκυλιὰ, ἀπ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ τὸ κολ-
λιέ των καὶ ἀπ' ἑτέρου ἀπὸ τὰ δύο πισινὰ των πόδια, ἀρκετὰ
ἀνθρωπινὰ ἀπὸ τὴν γῆν.

Ἔτσι, εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ πιστολιὰ δὲν χρησι-

Μία ἐνδιαφέρουσα φάσις κυνοδρομίας μετ' ἐμπειδίων.

μεῖται πλέον ὡς σὺνθημα παρὰ μόνον διὰ τοὺς ἐπαλλήλους
ποῦ τὰ κρατοῦν, διότι τὰ σκυλιὰ ἐννοῦν, διὰ ἐφθασε ἡ στιγ-
μὴ τῆς ἐκκνήσεως, μόλις αἰσθανθῶν ὅτι κανεὶς δὲν τὰ κρα-
τεῖ ἀπὸ τὸ κολλὶ καὶ διὰ τὰ πόδια των ἀκονιζομένων ἑλκόμεθα
εἰς τὴν γῆν.

Ἐξ ἡτο ἐπόμενον, ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου πρωτοῦ-
νται οἱ κοῦρους αὐτῆς τῶν «χοῦπιτε» εἰσῆχθησαν καὶ εἰς τὴν
Ἀγγλίαν. Ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ δὲν τὴς υἱοθέτησαν μόνον ὡς κοῦ-
ρους ἀλλὰ σὰν καλοὶ κυνηγοὶ ποῦ εἶνε, καὶ διὰ τὰ τελειοποι-
ήσαν τὴς ῥάτσες τῶν κυνηγετικῶν των σκυλιῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κυνοδρομίας εἶνε γνωστὸν ὅτι συνη-
θίζονται ἀπὸ καιρὸ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ διὰ γίνονται ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον εἰς τὰ περὶ τὸν Μάντσεστερ καὶ τοῦ Ἀλβε-
ρπουλ. Ἰδὸν πῶς περιγράφει μὴ τέτοια κυνοδρομία, ἡ ὁποῖα
εἶχε μάλιστα τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι συμμετέχετε εἰς αὐτὴν καὶ ὁ
κυριὸς Ντ' Ἀνούντιο μετὰ μερικὰ λαγωνικὰ τῶν ἑνῶς Γαλ-
λὸς συγγραφεὺς, φίλος στενὸς τοῦ Ντ' Ἀνούντιο:

«Φεβρουάριος» μία γυνὴ παιδιάδα σὶα περίχωρον τοῦ
Ἀλβερπουλ. Στὴς τέσσαρες γυνὴς τῆς παιδιάδος ῥάτσης ἀπὸ-
ρος, μυρηγκιὰ σωστὴ, ἀμάξια γύρω ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔκθεσαν
ποὶ τρέωνε καὶ αἶνον, «bookmakers», ποῦ κρατοῦν τὰ
«πονηρίσματα», μαριώδες τύποι κυνοδρομιῶν, τυλιγμένοι
στὰ ἐπανωφόρια των καὶ ποῦ βουλιάζουν κατὰ ποσῶν
ροῦν, στὴ λάσπη, παίζοντες περιμνοῖας, δλοκλήρες καὶ κά-
μιντες διαφόρους συνδυασμοὺς διὰ τὰ στοιχήματα των, αἱ
τὸ μολύβι σπὸς χερεῖ, πολὺται μὲνους καὶ φημύτων μὲνους
γυναικες μετὰ γυναικῶν, λαγωνικὰ τυλιγμένα ὡς ἐπὶ ὀφθαλ-
μοῦ ἐπανωφόρια, ἀνελθόντα αὐτοκίνητα, μία ἀμάξια, μετὰ
λέξη, μία ζωηρότης ἀπεργεργετος.

Στὴ μέση τῆς μεγάλης γυνὴς παιδιάδος βούλκεται ὁ ἑλλη-
δικὸς ἑρμπαρ: καὶ μετὰ κοκκινὴ στολή, καὶ δύο ἄσπερος, ἡ
γυνὴ καὶ τὰ ὁποῖα κυνηγοῦν, τὸ ἑνα ἀπὸ τῶν, πᾶν ἀπὸ
ἄλλο, ἑνα λαγὸ. Ἐπάνω μας, ἑπάνω ἀπ' ἑκα αὐτὰ καὶ
ὅχι πολλὴ ψηλά—ὁ ἀπέραντος μοκρυένος οὐρανὸς τοῦ ἀγγλ-
κοῦ χειμῶνος...

Ἡ παιδιάδα εἶνε ἡ γνωστὴ «Waterloo Coup», ἡ μεγα-
λύτερη ἀγγλικὴ παιδιάδα γὰρ κοῦρους λαγωνικῶν.

Εἰς τὴς κοῦρας αὐτῆς τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1914, ἔξα-
κολουθεῖ ὁ Γάλλος συγγραφεὺς, ἀνιευτὴ καὶ ὁ Ντ' Ἀν-
ούντιο, ὁ ὁποῖος ἦτο τῶσαν μαριώδης θρασυτής τῶν κυνο-
δρομιῶν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ὥστε εἶχε φθάσει νὰ ἔχη... ὀγ-
δόντα περίπου λαγωνικὰ! Εἶνε γνωστὴ ἡ ἀγάπη ποῦ τρέφει
γὰρ τὰ λαγωνικὰ, ὁ μεγάλος Ἰταλὸς ποιητής. Τὰ λυγρὰ καὶ
κομψὰ αὐτὰ ζῶα, τὰ ἐξήμνησε εἰς ὅλα τὰ ἔργα των διότι τὰ
θεωρεῖ ὅχι μόνον τὰ εὐγενέστερα, τὰ ὡραιότερα σκυλιὰ,
ἀλλὰ καὶ τὰ πλέον ἄφρονα, ὡς πρὸς τὴν ὁμορφίαν, δλοκλή-
ρον τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου.

Τὴς κοῦρας τὴς παρακολουθοῦσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ
Ντ' Ἀνούντιο, μετὰ τὰ κάλα σὶα μάτια, τυλιγμένους σ' ἑνα
χοιντὸ γκοῖζο ἐπανωφόρι, μετὰ ἀπίστευτον ἐνδιαφέρον. Καὶ
ἦταν, ἀλήθεια, ἐξαιρετικὰ παράξενο τὸ θέαμα τοῦ Ἰταλοῦ
αὐτοῦ, τοῦ εὐθυμον, τοῦ γεμάτου ζοῆς, τοῦ ἐργατικοῦ,
κάτω ἀπὸ τὰ καταθλιπτικὰ σέντεφα τοῦ ἐπιρροβίου ἐκεί-
νου τοῦ πόνου.

Οἱ Ἀγγλοὶ τὸν περιποιήθησαν πολλὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
Ἀλλὰ ἦσαν λιγάκι μονότονοι εἰς τὰς περιποιήσεις των. Τοῦ
προσέφεραν διαρκῶς «whisky and soda» πρᾶγμα τὸ ὁποῖον
εὐχαριστοῦσε πολλὸν τὸν Ντ' Ἀνούντιο, γιὰτὶ ἀγαπᾷ τὸ
γυνίσι. «Ἦαι, μὲν εἶπε κατόπιν, ἐμπιστευτικῶς, δεκαε-
πτά γυνίσια!»

Ἀλλὰ πῶς ἐγίνοντο οἱ κοῦρας αὐτῆς τῶν λαγωνικῶν
εἰς τὴν Ἀγγλίαν; Ἐμπρὸς ο' ἑνα κοπάδι λαγωνικῶν ἐξαπέ-
λυναν ἑνα λαγὸ, ὁ ὁποῖος τρέχοντας ἔξαλλα, πορεύοντι πῶς
τον ὅλα τὰ σκυλιὰ. Φυσικὰ ὅμως, καθὼς
τὸ ἐνοικιο μόνον ὠδηγοῦσι τὸν λαγὸ, ὁ
δόμος ποῦ ἔκαμνε ἡ ο' ἐντελὲς ἀκατάστα-
τος, καὶ τῶν σκυλιῶν συνεπὲς καὶ ἔτσι
οἱ θεαταὶ δὲν ἔβλεπαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χῶμα
ποῦ ἀνεσκάπτετο, τίποτε σχεδὸν ἀπὸ τὴν
κοῦραν, κοῦραν ἀντοχῆς ὅσον καὶ ταχύ-
τητος, καὶ μόνον οἱ ἐμπειροὶ κοῖται πορη-
κολοῦθον τὰς φάσεις τῆς καὶ ἤλεγχαν τὸ
ἀποτέλεσμά της.

Ἐμπειρομένοι ἀπ' τὸ παράδειγμα
τῶν ἀμερικανικῶν «χοῦπιτε», μὴ δυνά-
μενοι ὅμως νὰ μιμηθοῦν τὸ εἶδος αὐτὸ
τῶν κυνοδρομιῶν ἐντελὲς, ἀπὸ ἡ πα-
ρυσία μὴς λίαν φηγενοῦς εἶναι ἀπα-
ραίτητὴ διὰ νὰ ἐπορηθῶν τὰ λαγωνικὰ,
οἱ Ἀγγλοὶ διετήρησαν τὸν λαγὸ, μετὰ μόνον
τὴν διαφορὰν ὅτι τὸν ἔσαναν... φρενίτικο.
Καὶ εἶται τῶρα κανονίζεται κατὰ βούλησιν
ὁ δόμος ποῦ θὰ κἀνῃ ὁ λαγὸς στὴν πίστα.
Ὁδηγοῦμενος ἀπὸ ἑνα χερεῖ ἡλεκτροκίνητον
καὶ τρέχων μετὰ τὴν ταχύτητα ἡ ὁποῖα συν-
μίζεται κατὰ βούλησιν, ἀνὰ πᾶσαν σιγ-
μὴν, ὁ φρενίτικος λαγὸς εἰμπορεῖ διαρκῶς
νὰ κρατῆται εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐμπρὸς
ἀπὸ τὰ λαγωνικὰ ποῦ τὸν κυνηγοῦν. Τοπο-
θετημένοι γύρω ἀπὸ τὴν πίστα οἱ ποῖται
ἀνιευτὴ κατὰ σημεῖον τῆς κοῦρας καὶ μαρτυροῦν
ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ στοιχήματός των.

Κατομένη ο' ἑνα μεγάλο κίονα, τὸ μπουσσινὸ μέρος
τοῦ ὁποῖον εἶνε σκεπασμένο μ' ἑνα ἄλλο κυκλίδωμα, τὰ λα-
γωνικὰ βλέπουν τὸ λαγὸ σὶα πρῶτον γύρω ποῦ τὰ κάνουν
κατὰ ἐκκνήσιν τὴν προσοχὴν των, καὶ κατόπιν, μόλις διδῶν
τὸ σὺνθημα ὁ «στάρτε» καὶ σημεῖον τὸ κυκλίδωμα, ἐπορη-
μοῦν τῶντος ὁλοκλήρως. Εἰς τὸν «στάρτε» ἐπαρσέκεται νὰ
κἀνῃ ὥστε νὰ συμπερῇ τὸ σὺνθημα τοῦ ἀκρόφους μετὰ τὴ
σιγμὴ ὅπου ὁ λαγὸς βούλκεται ἐμπρὸς τὸ κίονα. Ἀπὸ τὸ
σημεῖον τὸν ἀπορρίσκου τὸν ὁποῖον κανονίζεται τὸν δόμο τοῦ
λαγὸ ὡς ἑνὸς μὴ τὸν ὁποῖον τῶν λαγωνικῶν, τὰ ὁποῖα δὲν
ποῖται κατὰ οὐδὲν λόγον νὰ αἰσθῶν τὸν λαγὸ.

Κοντὰ σὶα Ἀνούντιο, σὶα «Χοῦπι Στὶν» κατὰ τὴν αἰ-
διον τὸ ὁποῖον μετεβλήθη εἰς θανιάσιον κυνοδρομιῶν, γί-
νεται καὶ κοῦρους μετὰ ἐμπειδίων. Ὁ λαγὸς ὁ ὁποῖος τρέ-
ξει ἀπὸ τὴν ἐκκνήσιν, ἀπὸ τὴν πίστα τὴν καθορισμένην δι-
ακρίτως τὸν πρῶτον φρενίτικὸν μὴ ἀπὸ ἀνοκίματα τὰ
ὁποῖα κλειῶν ἀκαριαίως καὶ αὐτομάτως μὴ ἐπιδόσῃ.
Εἶται τὸ πρῶτον τὸν λαγὸ εἶναι πάρα ποτὶ γλῆσσα
γυνὸς ἀποκτείνοντος ὅτι εἶναι φρενίτικος, τὰ λαγωνικὰ, τὰ
ὁποῖα τρέχουν τὰ ἐκτενοῦν μετὰ τὴν ἰδίαν ὁρμήν, ποῦ θὰ εἶχον
ἐάν ἐπαρσέκεται τὸ κυνήγημα πραγματικῶς λαγὸ ποῦ θὰ
ἤμαρτος ποῦτο αὐτὸς, μὴ τῶν, ἀπὸ τὸν φρενίτικ. Εἰς τὸ
τέμα ὁ λαγὸς ἐξαφανίζεται ἀκαριαίως σὶα μὴ φάσιν. Καὶ τὰ
λαγωνικὰ σταματοῦν ἐκπληκτα, τὸν κάκον ἀποσπασθέντα τὰ
ἐξημῶν—μὴ τῶσαν ἑκπληκτὴ καὶ ἀνιευτὴ ἐξαφάνισιν.

Ἀπὸ τῆς κυνοδρομίας ἐισπράττει ὁ Ἀγγλικὸς κράτος
10.000 ἑκάς τὴν ἑβδομάδα. Ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ἱπποδρο-
μιῶν, τῶν ὁποίων δὲν διατρέχουν εἰς ἐνδιαφέρον, παρουσι-
αζοῦν αἱ κυνοδρομίαι τὸ ἀπορροῦν πλεονέκτημα, διὰ τὴν ἐλ-
λειψὴν τῶν κατὰ ἄλλας, καθιστὰ ἀδύνατον τὴν καταβολή-
νους. Εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν εἰσῆχθησαν ἀκόμη οἱ κυνοδρο-
μιαὶ, ἀλλὰ γίνονται λόγος νὰ ἐπαιχθοῦν. Ὅπως ὅμως, βιαστι-
καὶ καθὼς εἰμεθα εἰς ὅλα μας, ἀπολαμβάνου ἐμῆς τοὺς
Γάλλους, ὥστε οἱ ἀγαπητοὶ συμπολίται θ' ἀπολαύσουν κυ-
νοδρομίας γρηγορώτερα ἀπ' ὅτις παριστινοῦς.